שניים בשק

אגדה רוסית

איזה חיים קשים היו לאיש הזקן, לוכד הציפורים הזה! מדי יום ביומו אישתו הקניטה אותו בשמות מגונים, נזפה בו ומדי פעם אף לקחה מטאטא מאחורי התנור והכתה אותו בו בלי רחמים. לא הייתה לו רגע מנוחה וממש לא ידע איך לסבול זאת.
יום אחד, אחרי שקיבל ממנה מכות טריות וגופו היה כולו כחול, יצא לאט לשדות והלך רחוק מהבית, וכדי לא להתבטל פרש את רשתותיו. ואיזו ציפור תפס, אתם חושבים?
הוא תפס אנפה והאנפה אמרה "שחרר אותי אדם טוב ואהיה אסירת תודה לך כל החיים."
"לא" אמר האיש "אם אשחרר אתך ואחזור בידיים ריקות הביתה, אישתי תרביץ לי שוב."
"אז מוטב בוא הביתה אלי" אמרה האנפה והוא הסכים. כשהגיעו לבית האנפה היא הורידה שק מהקיר וקראה "שניים מהשק!"
ומיד מהשק קפצו שני נערים יפים. הם הוציאו משם שולחנות גדולים, כיסו אותם במפות יקרות ושמו עליהן מטעמים, אוכל נהדר וגם משקאות מרעננים. הצפר עוד לא ראה מעולם דברים כה יפים וטובים והוא נהנה מאוד. אחרי שאכל ושתה אמרה האנפה "שניים לשק!" והנערים נעלמו בשק.
אמרה לו האנפה "תוכל לקחת את השק לאישתך, כי שחררת אותי וריחמת על חיי."
הצפר הודה לה, לקח את השק וחזר הביתה.
הוא עדיין היה רחוק מביתו, הלילה התקרב והוא הרגיש עייף. בדרך עבר לבית דודתו והחליט ללון שם. לדודה היו שלוש בנות שהכינו מיד ארוחה טעימה, אך הצפר לא רצה לאכול אלה אמר "לא נראית לי הארוחה הזו."
"זה הטוב ביותר שיש לנו" ענו לו, אך הוא אמר להן לפנות את השולחן, שלף את השק שלו וקרא כפי שלימדה אותו האנפה "שניים מהשק!" ומיד קפצו מהשק שני צעירים, ערכו את השולחנות ושמו דברי אוכל ומשקה. הדודה ובנותיה עוד מעולם לא ראו

ולא טעמו מאכלים כה טובים ויפים והם נהנו מאוד מהם.
אך הדודה החליטה לגנוב מהצפר את השק שלו ולכן אמרה לבנותיה "תכינו מהר מים חמים באמבט. האיש בוודאי ירצה להתרחץ לפני השינה."
וכשהוא היה באמבט היא אמרה לבנותיה להכין מהר שק דומה לזה שלו. ואז החליפה את השקים ואת שק הפלא הסתירה היטב.
האיש נהנה באמבט, ישן טוב כל הלילה ולמחרת יצא לדרך עם השק, עליו האמין כי זהו זה שקיבל מהאנפה. כל הדרך ביער שרק לו בנחת ולא הרגיש כלל שהציפורים על העצים מציצות בשמחה וצוחקות ממנו.
כשהתקרב לבית קרא "הי זקנה! בואי לקראתי!" והאישה קרא לו "בוא קרוב יותר! כבר הכנתי מקל ותקבל מכות טובות! איפה היית כל הלילה?"
הוא ניגש לבית, תלה את השק על מסמר שבקיר וקרא "שניים מהשק!" אך לא קרה כלום.
הוא חזר על הקריאה, בדיוק כפי שלימדה אותו האנפה "שניים מהשק!"
אישתו שמעה את הקריאות והתחילה לאיים עליו במטאטא והוא התחיל מיד לנוס לשדות, רחוק יותר כמה שרק ניתן. ופתאום ראה את האנפה שצועדת בכבוד בין השיחים. הוא בירך אותה יפה וסיפר לה את סיפורו.
"בוא אלי הביתה שוב" אמרה האנפה. וכשהגיעו לשם מה ראה האיש על הקיר? לא אחר אלא שק, בדיוק כפי שהיה זה שגנבה דודתו. האנפה הורידה את השק מהקיר ואמרה "שניים מהשק!" ושוב קפצו מהשק שני נערים, הביאו שולחנות ומפות ואוכל נהדר. "קח את השק" אמרה האנפה. האיש הודה לה שוב מקרב לב, לקח את השק ויצא לדרך. עבר כברת דרך ונעשה רעב ואז אמר לשק, כפי שלימדה האנפה "שניים מהשק!"
אלא שבמקום הנערים עם האוכל מהשק קפצו שני גברים עם מקלות והתחילו להרביץ לו, תוך קריאות "אל תתפאר במה שקיבלת.. אחת.. שתיים.. במתנה, כי אחרת יהיה לך.. אחת.. שתיים.. חם מדי"

והם הרביצו לאיש המסכן עד שבשארית כוחות לחש "שניים לשק!"
רק יצאו המילים מפיו ושני הבריונים זחלו לתוך השק חזרה.
האיש לקח את השק על כתפו והלך ישר לבית דודתו. שם הניח את השק וביקש מהבנות להכין לו שוב אמבט חם, "כל כך טוב ונעים היה להתרחץ אתמול" אמר.
הוא נכנס לחדר האמבטיה אך לא התחיל להתרחץ אלא ישב שם וחיכה.
בינתיים הדודה נעשתה רעבה. היא קראה לבנותיה, ארבעתן ישבו לשולחן ואז היא אז אמרה "שניים מהשק!"
מיד קפצו שני הגברים והתחילו להרביץ לה תוך קריאות:
"חמדנית שכמותך.. אחת.. שתיים.. תחזירי לו את השק.. אחת שתיים.."
הם הרביצו לה חזק והיא קראה לבתה הגדולה "לכי וקראי לבן-דוד שלך. הם עוד מעט יהרגו אותי!"
הבת קראה לו אך הוא אמר "עוד לא הספקתי להסתבן כפי שצריך". והבריונים המשיכו להרביץ לדודה ולשיר:
"חמדנית שכמותך.. אחת.. שתיים..
תחזירי לו את השק.. אחת שתיים.."
עד שזו קרא לבתה השניה "מהר, קראי לו שיבוא להציל אותי".
אבל הוא ענה לקריאה "עוד לא נשטפתי מהסבון".
וכששלחה את בתה הצעירה אמר "עכשיו אני מוכרח עוד להתנגב".
האישה לא יכלה לסבול יותר את המכות ואמרה לבנותיה להוציא את השק מההסתר ולהכניס לו לחדר אמבטיה. ואז הוא יצא וקרא "שניים לשק!"
והשניים זחלו מיד פנימה ונעלמו בשק.
עכשיו לקח הצפר שלנו את שני השקים ויצא בדרך הביתה. ושוב, כשהיה קרוב לבית קרא לאישתו "הי זקנה! בואי לקראתי!" והיא קראה מרחוק "רק תתקרב. כבר הכנתי את מקל המטאטא." אבל אז האיש ניגש לבית, תלה את השק על הקיר וקרא "שניים מהשק!" ומהשק יצאו שני נערים והתחילו

להכין שולחן לארוחה מפוארת. ראתה זאת האישה, התיישבה לשולחן, אכלה ושתתה ובסוף שיבחה את בעלה ואמרה "עשית יפה. כבר לא ארביץ לך יותר."
מיד אחרי הארוחה הצפר הוריד את השק מהקיר, הביא אותו למחסן ושם במקומו את השק השני. ואז התחיל בסידורים שלו בחצר. בינתיים האישה נעשתה צמאה. היא הביטה על השק בחמדנות ובסוף אמרה, כפי ששמעה מבעלה "שניים מהשק!" ומיד שני הבריונים קפצו מהשק והתחילו להרביץ לה מכות תוך קריאות "באמת חשבת לא להכות אותו יותר? או שרק אמרת זאת מחמדנות. עכשיו נרביץ לך היטב.. אחת.. שתיים.."
האישה התחילה לצעוק "בעלי! בעלי! שחרר אותי מהם" והוא רק הביט על המעשה וצחק "כן זקנה, הם יחזירו לך הכל מה שסבלתי ממך."
ושני הבריונים המשיכו במכות תוך קריאות "מכות כואבות, זכרי זאת. עזבי עכשיו את המקל לתמיד כי מכות כואבות.. אחת.. שתיים.."
בסוף בעלה ריחם עליה ואמר "שניים לשק" ומיד שני המרביצים נעלמו בשק.
מאז האיש ואישתו חיו בשקט ובנחת, לא רבו ולא צעקו וטוב היה לראות חיי משפחה שקטה כזו.